

CA

NOSTRA

Setmanari d'Inca

ANY. I.

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—LLEÓ XIII

NÚM. 12.

GLORIA A DEU

Y PAU A N-ELS HOMOS.

Som demunt les festes de Nadal, el món cristià va a celebrar la venguda del Messies, el naixament del Verb, del Deu homo, Redentor de l'humanitat perduda.

Les festes de Nadal, son festes de familia, de pau, d'amor y germanor; el món enter encare fartura d'aquelles alegries que cantaren els angles per les encontrades de Betlem.

Aixequém nostros cors, alevém nostres mirades per contemplar dins la pobresa d'una establia, el fill de la Vergè, la segona persona de la Beatífica trinitat, humanada per sagellar ab sa preciosa sanc el pacte de la nova aliança, rompent les cadenes d'esclavitut y del pecat.

Per això CANOSTRA que ans que tot vol ser cristià, se postra humildament a n-el portal de Betlem y adora ab gran reverencia y sumissió a l'infant Jesús.

Sursum Corda. Desde'l Director fins al últim de nostros lletgadors, feim oferta a la Sagrada Familia, de la Fè inmutable y del amor tendrívola que nia en nostros cors, envers de ses persones celestials.

Alegremnos tots, y en companyia dels angels cantém l'himne sublim de la germanor cristiana: el pacte del amor y caritat entre'l cel y la terra.

«Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus bonæ voluntatis.»

* * *

EL DIRECTOR Y LA REDACCIÓ DEL SETMANARI «CA-NOSTRA», DESITJEN A TOTES LES AUTORITATS, A SOS COLLABORADORS, LECTORS Y AMICS, UNES DITXOSES Y ALEGRES PASCUES DE NADAL.

QU'EL MINYONET JESÚS, REY DEL CEL Y DE LA TERRA Y DE TOT LO CREAT, REYNI DINS LA VIDA SOCIAL DELS POBLES, DINS LES LLARS DE LES FAMILIES CRISTIANES Y AIXI LES FESTES SERÁN SANTES Y ALEGRES. AMEN.

L'AMO'N FAT.

A s'Arxiu de ses cases de s'Albufera fa poques setmanes qu'un pescador de fitora va trobá un plegamí vey ferm, negrench y roegat d'arnes, en el qual está escrit un fet historich que succehí a sa Pobla fa 594 anys, un més y quatre diés juts; un fet tan antich que docents anys després encare se deya Sa Poble de Vialfás.—A les hores entre totes no més hey havia tretze cases y una qu'en feyen de nova: sa més antiga era, com sab tothom, *Can Fat*. Sa Marjal tot era eanyet y s'aygo arribava encare fins a sa *Sort Llarga*; de manera qu'els poblers encare no sabien sembrar petates, ni covir monjetes. Escoltau aquest fet escrit en es plegamí citat que per cert es molt curiós.

«En la vila de Sa Pobla de Vialfás en l'any del Senyor 1313 hey havia un homo molt rich anomenat *l'amo'n Fat Terrassa*, que tenia 53 cortons y 9 destres prop de la vila. No més tenia dues filles molt guapes y rosses com un fil d'or que les casá a totes dues cabalment amb dos pobils; un de Son Poquet y s'altre de Son Salat. Foren dos matrimonis lo més avenguts del món y el padrinet qu'estava tot sol a *Can Fat* estimava una cosa de no dir a ses filles y als dos genres, fins a n'es punt que a poch a poch los doná tot quant tenia.

Primerament los fé donació d'els 53 cortons; més envant los regalá tretze centes lliures; y finalment los doná tot quant tenia, fins y tot una bossa verda plena de duros de trenta dos sous y mitj aumut d'unse cantelludes: sols se reservá per éll sa caseta de *Can Fat*.

Mentres l'amo'n Fat tengué per donar lliures, sous y diners, els genres li eran molt agrahts, no sebién que ferse per éll y el duyen en paumes d'or: no pastaven may les seues filles que no li fessen una boná coca amb tayades, o dues espinagades amb anguiles.

Pero arribá el dia en que donats tots els bens a ses filles y a n'els genres, l'amo'n Fat quedá pobre com una rata, y ja no li eren agrahts, ni'l se miraven de cara, ni manco li feyan coques amb tayades, ni espinagades

amb anguiles. ¡S'historia de sempre; s'historia de sempre!

L'amo'n Fat, enfadat ferm, passava molta miseria y com era un homo de bé a carta cabal may per may s'hauria cregut qu'els seus genres li haguessen feta tan mala passada, y menos que les seves filles ingrates s'haguessen dexades de ferli bones coques amb tayades y bones espinagades amb anguiles. ¡Amb axò no hi poria donar passada! Pero l'amo'n Terrassa, además de ser homo de bona fé, també era homo sabi y discret. Escoltau quina la se va pensar.

Volguent donar remey a la seua gran miseria, fé de veurer un antich amich seu, de Son March, qu'era un riquíssim mercader, y li demaná per favor si li volia dexar per tres setmanes justes sa cantidat de set milia lliures. Aquest li dexá totduna ses set milia lliures y l'amo'n Fat tot content les se'n dugué a ca-seua.

Arribá el dia de Sant Antoni de l'any citat 1313, solemníssima festa de nostron Patró, del qual era tan devot l'amo'n Fat, que cada any tirava s'olla gran dins sa petita, y tot eren coques amb mel y vi de gargollasa. Aquest dia, fort y no't mogues, convidá y obligá a n-els seus genres y filles a que anassen a dinar amb éll que los tractaria com papes. Los ginyá; y antes d'anarsen a l'ofici, l'amo'n Fat estengué un llensoí net a demunt sa caixa de dins sa cambra, y a dalt es llensoí posá en caramullets ben composts ses set milia lliures. Tancá en fort sa porta de sa cambra que ja era vella y plena de retxilleres. Ja hu crech que ses filles curioses miraren per ses retxilleres de sa porta y quedaren bisques y esglayades quant veren aquell trasor de son pare, que creyen ja los havia acabat tots y que ja no tenia ni doblé ni maya.

L'amo'n Fat torná del sermó, qu'el fé un predicador que *les se gonyá corregudes*, y tots cinch plegats, amb molta pau y concordi, dinaren com reys. El dia siguent posá sa cantidat a dins una caixa nova de ferro que se tancava amb tres claus y la tenia també a dins sa cambra; pero el dia de Sant Sebastia

Famo'n Terrassa tornà a l'amo de Son March ses set milia lliures. Arribà'l dijous jarder y els genres y ses filles feren visita a son pare y al instant li preguntaren:

¿Quina cantidat de moneda teniau, mon pare, a demunt sa caixa el dia de Sant Antoni?

¡Bon recamissal! ¿vol dir vereu aquell riquissim tresor? ¡jo qu'el volia posar dins sa caixa de ferro, com afectivament le hi vaig posar despres!... ¿justament el vareu veurer?

Mon pare, no vos enfedeu, digueren ses filles; varem esser un poch curioses y miràrem per ses reixilleres de sa porta... ¿Y quina cantidat heu posàreu a dins sa caixa, mon pare estimat?

¡Ah, fills meus! molts ferm; los vaig contar y no arribaren be a vint milia lliures; sino que hi faltàren trenta tres lliures y desset sous. Entrau a dins sa cambra y veureu sa caixa nova, que se tanca amb tres claus, ahont heu vaig posar el tresor. He fet testament, fills meus, y si vos portau bé tot quant tench serà vostro, y si vos portau malament, mudaré es testament y tot heu dexaré a las Ànimes.

A ses filles y als genres no sabian lo que les passava; botaven d'alegria y cada vespre somiaven doblés.

Ja hu crech que després, tot eren mudades noves y se llevaven es menjar de sa boca els genres; y ses filles que may se descuydaven en pastar de fer per son pare bones coques amb tayades que se tocaven y espinagades d'anguiles corregudes, amb espicis y un poquet coventes.

Axi visqué l'amo'n Fat, com un si senyor, fins a n-els 81 any; però ¡qu'hem de fer! el qui es nat ha de morir. L'amo'n Fat se posà malalt de gravedat, rebé tots els sagraments, y después cridà als seus genres y filles y tot conmogut los digué:

¡Fills meus! voltros veys que me'n vaig d'aquest món; siau bons cristians; sobre tot siau molt agrahits, qu'aquesta paraula ingratitud es sa més negre des diccionari. Jo som fet testament y dex per voltros, tant per hom, sa cantidat que tench dins sa caixa de ferro, les claus de la qual les té l'amo de Son March y les vos donará set dies després de la meua mort y quant li hagueu entregades cent lliures mallorquines qu'ell en farà dir de misses per sa meua ànima. L'enterro el fareu tal com vos darà la gana.

El mateix dia, antes de mori l'amo'n Terrassa, els genres amb sa més plana voluntat ja dugueren las cent lliures a l'amo de Son March; donchs si n'havian de mester cent en tenian mil. El dia siguent mori el bon homo amb la pau del Senyor, y amb l'esperansa d'adquirir aquell tresor qu'havian vist, li feren un enterro de braç major amb salves a totes ses capelles.

El dia seté anaren a cercar ses claus de la caixa de ferro a Son March y l'amo los ho entregà de molt bon gust. Quant anaven a Can Fat, els genres no tocaven amb sos peus en terra y ses filles que los esperaven ja no estaven escanyades de fer espants, ni tenien els ulls inflats de plorar.

¿Que les duys a ses claus de sa caixa? preguntaren elles.

¡Ja hu crech, que les duym! y are mateix que l'hem d'obrir; respongueren ells.

El cor los batagava fort ferm a tots quatre y a una caterva d'infantons, guapos de cara y cabells rossos com un fil d'or.

Cada filla volgué una clau per obrir sa caixa de ferro: la rodan cada una; y els dos esposos obriren amb l'altre.

¿Meam el tresor? esclamáren tots a la una. Registraren com desesperats sa caixa y no hi trobaren dins ella més qu'un sou y una treseta, y una massa grossa que tenia escrita la siguent cansó:

*Jo Pere Terrassa, Fat,
aquest testament vos deix:
"El qui's danya a si mateix
dant en vida sa heretat,
com va fè'n Pere Tarrassa;
pegauli ab aquesta massa,,*

UN MARJALER.

Sa Pobla 2 novembre de 1907.

LOS MISTERIS GLOSATS

DE GOIG

I. ANUNCIACIÓ.

*Lo Fill de Altíssim
Un Deu humanat
Dins ventre puríssim
Del cel ha baixat.*

II. VISITACIÓ.

*L'Amor l'empenyía
Desde Nasaret
Visitá Maria
Santa Elisabet.*

III. NAIXAMENT.

*Dins una establía
Lo nin Manuel
Nasqué de Maria
Per darnos el cel.*

IV. PURIFICACIÓ.

*Altíssim ecser p'e
¡Oh Mare Felis!
Quant duis en el temple
Un Deu tot sumis.*

V. TROVALLA DE JESÚS.

*Son Fillet perdut
Tres dias cercat,
Al temple assegut
Al fi l'han trobat.*

DE DOLOR

I. AGONIA.

*En trista agonía
Lo Fill Deu del cel
Fins al fons bevia
la copa de fèl.*

II. ASSOTACIÓ.

*¡Oh Víctima pura,
Ab fúria assotat!
De sa vestidura
Ne fonc despullat.*

III. CORONACIÓ.

*D'Agudes espines
Ingrats el coronen
Y axis tals ferides
Greu torment li donen.*

IV. PORTANT LA CREU.

*Portant una creu
D'ausina fexuga,
Verónica el yeu
Y el front li atxuga.*

V. CRUCIFICACIÓ.

*En cruel agonía
Jesús vol morir
Ab vos ¡oh Maria!
Amar y sufrir!*

DE GLORIA

I. RESURECCIÓ.

*Triunfant y potent
Jesús resucita
Y tot complacent
Los amichs visita.*

II. ASCENSIÓ.

*Gojós y admirable
puja cap al cel
Pastoret amable
¡A deu Manuel!*

III. VENGUDA DE L'ESPERIT SANT.

*Ve l'Esperit Sant,
ab llengües ardents,
estant tots resant
pregaries fervents.*

IV. ASUMPCIÓ.

*Oh Verge amorosa
pels Angels amada
Reyna poderosa
al cel sou pujada.*

V. GLORIFICACIÓ.

*Verge Inmaculada
Vostra es la victoria,
Puis sou coronada
Reyna de la Gloria.*

N. N.

Sa Pobla 25 d'Octubre de 1907.

EL BETLEM DE CA-NOSTRA.

Els misteris de Betlem ab sos pastorets que guardaven la pols de tot l'any ja tornen esser defora preparats y netejats per mans infantils o piedoses per compondre els betlems casolars. Per les tanasses y torrenteres sovint s'hi veuen candoroses donzelletes y atlotets falaguers, cercant barbata, cireretes de pastor, retanys verdosos per endiumenjar els seus ideats betlamets.

La Redacció de CA-NOSTRA, també té acordat ferne un, y m'ha designat a mi per compondrel. Já tenc el plá mitx bosquetjat: no ho dic per alabarme, però serà cosa de veure; admiració de propis y estranys per la seva grandaria y originalitat.

Dins un llunyadar d'abres quines ramcs formin sotilada de verdor s'hi veurá la Cova de

l'establia ab lo Nin Jesús, la Verge Maria y Sant Joseph, ran d'élls, el bou y la muia que'n sos alens encalentrán al infant Diví.

Entrant pel portal els típics pastors, oferint presents y adorant a son Deu fet Minyonet.

Hi posaré una portalada a imitació de la porta de Santa Margalida de ciutat, no fos cosa qu'els pares de la Patria la tomassen y mos quedassem sens recorts d'aquest monument històric de tradició veneranda.

Passará per devant la cova, la carretera de Betlem, plena de fanc, ab uns quants homos que hi vagin en xangues y una dona qui lle-negui a dins un bassiot. Per això m'he servit d'un model meravellós: la carretera de ciutat que passa pel carrer de Mallorca.

Sortint de Betlem, unit ab la murada, hi faré un corté pels pobres soldadets a conte del Estat, que si hem d'esperar quant Inca el puga fer, s'estorbará tant com s'esquadra projectada.

Dins un gran comallar, que anirá seguint en forma de mapa d'Espanya, els pastors conduirán els ani... vull dir: els lliberals camí de Cort.

A la dreta de la cova hi posaré un agre d'ausines dolces totes plenes de majorals de la nació, que dic... de la possessió que se menjen els aglans y no'm dexten un per nat senyal.

Demunt una terrassa de la ciutat de Betlem, hi faré pujar un polític del sigle denou... demócrata carregat de millions, que predicará a les turbes la democracia, fent varietat ab el demócrata nascut a dins l'establia.

Un tir de passetja a lluny, un altre pobret, pagès ajupit, qu'ab gran treball se pot cordar l'espardenya a l'arrasser d'un marge.

Devora la mar, hi dirá posarhi un alcoholista que publica puresa en los seus sucs, y ven vinagre y suc de figues seques.

També trob que no pegará malament, un estol d'emblanquinadores a l'enfront de la casa d'un catòlic modernista.

Però lo que serà de veure y s'en parlará pels seus reals reganyols, serà un extremaliat de casics repartintse les candidatures, donant carta de naturalesa a un casic novell.

Just devora, a l'altre banda del riu, hi farán bò, pel seu contrast, una partida de catòlics adormits a l'ombra d'un desmay, esperant qu'el bon Jesuset tant petit com es, ho fassi tot per miracle.

Entre-porlats a n-aquests grans estols es-culturals hi posaré altres personatjes d'un orde secundari per darli varietat, armonia y bellesa. Per exemple: Aquí una nina que doni pa a les oques; allà, un parayé qu'abeuri el seu bestia; més envant, un Judes qui es renti ses mans ab lo fret que fá, un Herodes que mati les energies, un negre qui balli; y no voldria descuidarme d'entimarhi un chor de gitanos que tenc ideat que serà un *non plus ultra*.

Pagesetes y pastorets que durán galls, conís y porcelletes, uns a l'amo, y altres a n-el Bon Jesús.

Neules, coques, torrons, vi moscatell, taronjes y que sé jo... una lletania que seria un may acabar. & &

Tots quedau convidats a veure el Betlem

de CA-NOSTRA. Tant el Director com jo, tendrém una gran satisfacció de mostrarvos les particularitats, una a una, que l'hermosetjin.

Ah! me descuidava de dirvos que hi haurá un asset en les sárries plenes de llibertat, fraternitat e igualdat de les qu'avuy s'usen.

Tot això veureu si veniu; però que si no veniu y badau bé l'ull per l'espacielitat de nostro Betlem, cada ú heu veurá de ca-seua.

DANIEL.

Noves d'Inca.

Les alumnes de la Academia de D.ª Severa Madariaga, dimars donaren la anunciada vel-lada a n-el Circol d'Obrers catòlics. El festival va esser de caràcter familiar y estigué animat per un públic distingit y nombros. Primerament la intel·ligent profesora mos doná una sorpresa dirigint la paraula a los invitats, ab aquella gracia y altesa de sentiments qu'ella sab ferhó.

Parlá del Amor y la Bellesa.

Les alumnes donaren mostres de la instrucció que reben a son centre d'ensenyansa, en la representació de *La muñeca* y *La escuela de la desgracia*; distingirse les senyoretas Oliver y Escarrer.

La colecta feta a un entre-acte a favor dels pobles mallorquins damnissats per les aigos, produí unes 105 pessetes.

També els estodians del Col·legi de San Tomás de Aquino, aidaren a animar la festa, representant *Aprobados y Suspensos*.

Lletgiren poesies D.ª Severa, y D. Pere Antoni Ripoll, profesor del col·legi.

Y cantant uns quants chors que merescueren els honors de qu'el públic los fés repetir, s'acabá tant delitosa funció entre les alabances dels concurrents.

Algunes persones de la barriada de la *Mostra*, mos demanen que cridém l'atenció sobre les aigos corrompudés y pudentes de la síquia de la Canaleta, que a més de durhí l'escolim dels rentadors de la font, les fábriques d'aquells entorns hi dirigeixen les aigos. Tant mos han dit d'aquelles olorines, qu'han volgut suposar, y no sens motiu, que les malalties que hi ha hagudes per allà, son degudes a les miasmes que dexten anar dites aigos.

Si ja fá estona qu'en aquesta síquia s'en havia d'haver cuberta un tròs ben llarg, are es indispensable ab motiu d'haverse axamplada nostra ciutat per aquella forana, estar prop del corté de soldats, de la plassa del mercat nou, y seguir la síquia ran ran la carretera de Santa Margalida fins molt avall, per ont no poques persones han presa la costum d'anarhi a fer la passetjada.

Esperám que nostra Magnífica Corporació Municipal, se farà eco d'aquestes quexes per posarhi el remey que la salut pública se mereix.

Dijous passat per medi de una crida se fé sábrer a n-el públic que ab motiu de les festes de Nadal que cauen dimecres y dijous, ja el dimars se fará nostro mercat la setmana qui vé.

Dijous, divendres y avuy, a n-el nou col·legi dirigit pel lletrat Capità, D. Miquel Mas, s'han dedicat els profesors a los exámens trimestrals de sos dexebles. Un dels nostros hi ha assistit y mos diu que aquells alumnes adelanten una cosa de no dir, puis que los fé moltes preguntes y qu'en quedá satisfet dels seus coneixaments adquirits.

A les matines de Nadal qu'es ceiebrarán en la Parroquia, D. Joseph Aguiló, aspirant a n-el sacerdocí, mos predicará la calenda; o sia, ferá un sermonet sobre'l naixament del Bon Jesús.

A n-els alts del Pés del bassó del carrer de Dureta, ja han comensades les obres qu'es tenen projectades per estalarshi els Germans de la Doctrina cristiana. Entre altres millores, s'ha de fer una galería que volti la clasta a n-el primer pis.

De cada diumenge va augmentant l'animació a n-el teatre del Circol d'obers catòlics. Demá vespre donarán: *Salvarse en una tabla*, *Aprobados y suspensos* y *Lo Alojat*. (Sarsuela)

CORRESPONDENCIA.

Minim.—Rebut lo vostro massa tart per anar a n-aquest número.

D. M. I C.—Rebudes les seves poesies. Les publicarém en diferents números.

Covart.—Ab un poc més de coratge poria anar.

PUBLICACIONES REBUDES.

El Labriego.—Revista d'Agricultura que se publica en Vilafranca de Panadés.

La Democracia.—Periòdic setmanal defensor de la agricultura, la industria y el comers.

Boletín de la cámara oficial de comercio, industria y navegación.—Revista que se publica en Palma.

El Puput.—Setmanari bilingüe.

A tots agraím la visita y establím el camvi.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetas.
Bessó.	el quintá de 00,00 a	84'00.
Blat.	la coriera de 16'50 a	17'00.
Xeixa.	id. de 16'50 a	17'00.
Ordi mallorquí.	id. a	11'50.
Ordi foraster.	id. a	10'00.
Sivada.	id. de 08'00 a	08'50.
Ídem. forastera.	id. a	07'50.
Faves cuitores.	id. a	19'00.
Ídem ordinaries.	id. a	17'00.
Ídem pel bestia.	id. de 16'00 a	16'00.
Blat de les Indies.	id. a	14'00.
Ciurons.	id. a	21'00.
Fesols.	id. a	27'00.
Monjetes de confit.	id. a	44'00.
Ídem blanques.	id. a	28'00.
Porcs grassos.	l'arrova de 12'00 a	13'00.
Patates.	id. de 01'25 a	01'50.
Muniacos.	id. de 00'52 a	70'00.
Figues seques el quintá	a	10'00.
Asafra.	s'unsa de 02'50 a	02'50.

PLAT DEL DIA.

—Rafel: qu'em vols donar part de 2 pesetes a la rifa de Nadal.

—No Bernadí; jo no més hi duc 10 pesetes y trob qu'es ben poc ferm. El Conserje ja ha acabades les partions y no sé aont arrambarme per trobarne.

—Que sabs si a sa cunyada li ha quedat res per donar?

—Diu que no te'n vol fer part, perque si llavonises treya la grossa se reparia.

—A ne que?—respon sa dona—Si D. Joan m'en fá part del duro qu'em té promès, som capás de oferirli 10 reals per darli una llisó.

—Però bono, Catalina: ¿per quines cincetes ne Rafela t'ha de regalar cent... docents... cincents... o quatre o cinc mil duros?.. ¿Quins compromisos té en tú per esser tant generosa?

—Que sabs si el tio Antoni m'arrambaria res?

—Crec que no. Y te diré el perque: perque vaig veure qu'en demanava dos duros a n-el Sr. Original.

—Les hi d'hagué arrambar... ¡son tant amics!

—Qu'havía d'arrambar? en parlar d'interesos se perden les amistats.

—Y d'interesos qu'están alayre com la jaya Miquela! he?

—Cap com D. Miquel, que diu qu'enguany treurá deu duros.

—Com es are, tant segús les té?

—Y es ben vè: cada any hi jugava 50 pesetes y les perdía; y enguany no hi dú un céntim y aquests les té segús.

—Trob que fá bons contes—respongué—ne Lianor, fadrina veyarda, més enteresada que l'Abril.

Entreteniments.

Solucions a n-els passa-temps del nombre deu:

Tarjeta.—La Inmaculada Concepció.

Xarades.—1.ª Filá; 2.ª Misal.

Fuga de vocals:

Desgraciat de conradó
qui no llaura ses voreres,
es blat li torna porgueres
y sa farina sagó.

Semblances.—1.ª En que hi posen oli;
2.ª en que té cadenes; 3.ª en que duen fanal;
4.ª en que canten en s'anit.

Triangul de paraules:

Mataró.

Matar.

Mata.

Mat.

Ma.

M.

Endevinaya.—Un figó.

GEROGLÍFIC.

KILO TARONJES

S C ONE X

AUZINA.

ES CAPITÁ ARANYA.

XARADA.

A prima veurás
d'ivern escampada,
me dos empleada

a Pollensa tendrás,
el TOT per les Festes
en pau menjarás.

GAT ESCALDAT.

FUGA DE VOCALS.

C.t.l.n., f.l. br.ns

d.r.s c.n..m d. c.t.;

l'm. d. C.l.-m.j.

f. b.n..ls . n'.s f.dr.ns.

EL MORO MUSSA.

PREGUNTES.

¿Qué tenen de comú les plasseres y les guiterres?

¿Y el paper per escriure cartes y els cantaranos?

¿Y la ciutat de Sólter y una botella?

¿Y la ciutat d'Inca y un casador d'escopeta?

ES MORABITO GROC.

INTRÍNGULIS.

Cercar el nom d'una de las portes de la ciutat de Palma, el qual nom, llevant una lletra, don es resultats sigüents:

1. Llinatge mallorquí.
2. Lo que solen tenir els rebots.
3. Lo que té la ciutat d'Alcudia.
4. Preposició castellana.
5. Lo que tenen els covars.
6. Una consonant.

UN QUI VA A PEU.

ENDEVINAYA.

Coidores que teniu
molt de temps per cavilá;
¿quin animal hi ha
que fins qu'es mor no fa's niu?

L'AMO'N RAFEL.

LLIBRERIA LA BONA CAUSA

den Miquel Durán.

PROPAGANDA CATÓLICA.

CENTRE DE SUSCRIPCIONS.

Material de 1.ª ensenyansa.—Objectes d'escriptori.—Enquadernacions.—Impresos y encárrecs per les principals llibrerías d'Espanya.—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

ALMACENES: SAN JOSÉ.

BRONDO—esquina—BORNE,
PALMA.

NOVEDADES PARA SRA. Y CABALLERO.

SASTRERÍA CAMISERÍA,

PAÑERÍA GÉNEROS DE PUNTO,

GÉNEROS BLANCOS Y PAÑOLERÍA.

LA CASA QUE VENDE MÁS BARATO.

PRECIO FIJO.

HERRERÍA, CERRAJERÍA.

CARRUAJES DE LUJO Y TRANSPORTE.

COCINAS ECONÓMICAS.

ANTONIO PUJADAS

Calle de Dusetá, 25, INCA.

EN LA FUSTERÍA D'EN

Miquel ferragut

se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor però tots se fan en gust artístic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS.

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

MOBLERÍA D'EN MATGÍ PRATS

Gran baratara de mobles de tota casta: de nogué, caoba, y fusta blanca a voler.

Mercat vey, 16, INCA.

Dietaris a pesseta, blocs en lo seu cromo desde 0'25 fins a 1'75. Calendaris y almanacs de distintes procedències.

Llibrería: Mallorca, 1, INCA.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS
por Enrique Lemoine y G. Garbulli,
en trobarán: Llibrería, Mallorca, INCA, 1.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Son ideal es fer obra d'educació y cultura y mantenir les costums y tradicions mallorquines de bona rel, sens que li fassin agrura les idees y coses modernistes mentres vagin regides pel sentit comú y la sana moral.

Publicará, en estil popular, articles sociolècs, poesies, historietes y traballs humorístics: ab qui poren passar belles estones d'expansió casolana.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanaran tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals per 2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els redels galets que farem a los damés suscriptors.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat d'exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.